

РЕШЕНИЕ

№ 2688

гр. София, 21.04.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 05.03.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Диана Стамболова

ЧЛЕНОВЕ: Владимир Николов

Златка Илиева

при участието на секретаря Милена Чунчева и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **275** по описа за **2021** година докладвано от съдия Златка Илиева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63, ал. 1, изр. II от ЗАНН.

С Решение от 12.10.2020 г. на СРС по НАХД № 4870 от 2020 г., НО, 116 с-в е отменил наказателно постановление НП № 494452-F 518187/ 12.02.2020 г., издадено от заместник директора на ТД на НАП С., с което на основание чл.74, ал. 1 от Закона за счетоводството /ЗСч/ Б. П. Ч., в качеството му на управител на [фирма] е наложена глоба в размер на 200 лв., за нарушение на чл. 38, ал. 1, т. 1 от ЗСч.

Срещу така постановеното решение, е постъпила касационна жалба от пълномощник на ТД на НАП С., в която се моли решението да бъде отменено като незаконосъобразно и необосновано. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

В съдебно заседание касационният жалбоподател, чрез процесуалния си представител, поддържа жалбата по изложените в нея съображения .

Ответникът, чрез процесуалния си представител, оспорва жалбата и моли да се остави в сила решението на СРС.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита жалбата за основателна.

Пред касационната инстанция са ангажирани нови писмени доказателства, свързани

с възражението за неприложимост на разпоредбата на чл.28 от ЗАНН.

Административен съд София – град, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

За да постанови решението си, районният съд е събрал като доказателства по делото показанията на свидетели и писмените доказателства, представени с наказателното постановление. Същият е приел за безспорно установено, че въз основа на информацията относно юридическите лица, които не са подали в срок годишен финансов отчет /ГФО/ за 2018г. за публикуване в Търговския регистър до 02.07.2019г, изпратена от Агенция по вписванията, от страна на органите на НАП е извършена проверка на 21.08.2017г. в Търговския регистър. От същата е установено, че и към тази дата, дружеството, чийто управител е жалбоподателят, не е изпълнило задължението да публикува ГФО за дейността си за 2018г. От приложената годишна данъчна декларация по чл.92 Закон за корпоративното подоходно облагане /ЗКПО/ за 2018г., е установено, че дружеството е реализирало общо приходи в размер на 299034,76 лева, а нетни приходи от продажби за 2018г. в размер на нула лева.

Във връзка с това е изпратена покана до дружеството да се яви за съставяне на АУАН. С В отговор на това, същото е подало заявление за вписване и обявяване на ГФО за 2018 г. на 02.10. 2019 г. На 22.10.2019 г. на жалбоподателя е съставен АУАН, в който нарушението било квалифицирано като такова по чл. 38 ал. 1, т. 1 от ЗСч.

Въз основа на така съставения акт за установяване на административно нарушение, е издадено и обжалваното НП.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК и въз основа на фактите, установени от районния съд, съгласно чл. 220 от АПК, настоящият състав намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо, но неправилно.

Настоящият съдебен състав споделя фактическите и правните констатации на районния съд по съществото на обжалваното НП. За пълнота следва да бъде добавено, че съгласно цитираната в НП норма на чл.38, ал.1, т.1 от ЗСч, предприятията публикуват годишния финансов отчет, консолидирания финансов отчет и годишните доклади по глава седма, приети от общото събрание на съдружниците или акционерите или от съответния орган, както следва: всички търговци по смисъла на Търговския закон - чрез заявяване за вписване и представяне за обявяване в търговския регистър, в срок до 30 юни на следващата година. В случая е безспорно, че към датата на издаване на процесното НП, дружеството, чийто управител е жалбоподателят, е предприятие по смисъла на чл.2, т.1 от ЗСч - търговец по смисъла на Търговския закон. Ето защо следва да публикува - чрез заявяване за вписване и представяне за обявяване в търговския регистър, годишния финансов отчет на дружеството. Безспорно е също, че дружеството е извършвало дейност през отчетния период 2018 г. Несъмнено от събраните по делото писмени и гласни доказателства се установява, че ГФО на дружеството за 2018г. не е публикуван в Търговския регистър в срок . Същевременно в чл.16, ал.1 от ЗСч е регламентирано, че ръководителят на

предприятието: (т.4) отговаря за съставянето, съдържанието и публикуването на финансовите отчети и на годишните доклади, изисквани по този закон, а в §1, т.24 от ДР на ЗСч е дефинирано легално понятието "ръководител на предприятие" като лице или лица, които лично ръководят предприятието в качеството си на собственици, управители или упълномощени с договор, които носят отговорност за цялата икономическа дейност на предприятието пред собственика или собствениците - акционерите, съдружниците, пред местното самоуправление или пред държавата.

Според приложената санкционна норма на чл.74, ал.1 от ЗСч, който е задължен и не публикува финансов отчет в сроковете по чл.38, се наказва с глоба в размер от 200 до 3000 лв., а на предприятието се налага имуществена санкция в размер от 0,1 до 0,5 на сто от нетните приходи от продажби за отчетния период, за който се отнася непубликуваният финансов отчет, но не по-малко от 200 лв.

Видно от съдържанието на цитираните разпоредби, законодателно са предвидени, както възможността за ангажиране отговорността на юридическото лице, с налагане на имуществена санкция, така и административнонаказателната отговорност на всяко друго (с използвания израз "който") лице, задължено за публикуването на финансов отчет, включително и физическо такова, за което в първата хипотеза на чл.74, ал.1 от ЗСч е предвидено наказване с административно наказание "глоба".

Ето защо касационната инстанция се придържа към становището, че ръководителите на предприятието са субекти на административнонаказателна отговорност по чл.74, ал.1, предл.първо от ЗСч, предвид отговорността им по чл.16, ал.1 от същия закон, включваща и задължението за публикуване на ГФО на предприятието в търговския регистър. В тази връзка не се споделя възражението на ответника по касация, изразено пред първостепенния съд, за нарушаване на принципа "non bis in idem" при ангажиране отговорността и управителя, и на търговеца, тъй като субектите на отговорност са различни.

Обстоятелството, че жалбоподателят е вписан като представител на [фирма] не е спорно между страните, предвид което съгласно нормата на чл.16, ал.1, т.4 от ЗСч той носи отговорност за съставянето, съдържанието и публикуването на финансовите отчети и на годишните доклади. / В този см. Р.. № 2040 от 16.11.2017 г. по К.. № 1508 / 2017 г. на АдмС – В.; Р.. от 22.11.2018 г. по К.. № 719 / 2018 г. на АдмС – Х./.

Касационна инстанция счита обаче, че първоинстанционният съд не е извършил проверка досежно компетентността на наказващия орган, издал оспореното НП, с което е допуснал съществено процесуално нарушение.

Видно от титулната част на процесното НП, авторът му е оправомощен да издава НП със заповед №ЗЦУ-ОПР-17 от 17.05.2018г. на Изпълнителния директор на НАП.

Противно на посоченото по-горе, от приложената по делото заповед №ЗЦУ-ОПР-17 от 17.05.2018г. не се установява зам.-директорът на НАП да разполага с компетентност да издава НП за нарушения по Закона за счетоводството.

При тези обстоятелства, с оглед служебното начало и принципа за установяване на

обективната истина, е било наложително съдът да изиска или да даде указания на страните, с оглед тежестта на доказване, представяне на доказателства за компетентност на издателя на обжалваното НП, което не е сторено.

Горното обуславя извод за допуснато съществено процесуално нарушение при постановяване на решението, отмяна и връщане на делото за ново разглеждане от друг състав на същия съд, при спазване на задължителните указания, дадени с мотивите на настоящото решение.

На основание чл. 226 ал.3 от АПК, съдът следва да се произнесе и по разноските за водене на делото във касационната инстанция.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, предл. II от АПК , вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН , Административен съд София - град - XV касационен състав

РЕШИ :

ОТМЕНЯ решение от 12.10.2020 г. на СРС по НАХД № 4870 от 2020 г., НО, с което е отменено наказателно постановление НП № 494452-F 518187/ 12.02.2020 г., издадено от заместник директора на ТД на НАП С.

ВРЪЩА делото за ново разглеждане от друг състав на същия съд.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ :

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.